

”பி.வி.எஸ். நிறுவனத்தில் ஒரு தொழிற்சங்கத்தை ஏற்படுத்த நான் பெரிதும் முயற்சி எடுத்தேன். அதன் பின்பு நாங்கள் ஐ.என்.பி.யு.சி. சங்கத்தை இங்கே நிறுவினோம்... எப்படியும் ஒரு தொழிற்சங்கம் உருவாகத் தானே போகிறது. அது நமக்கு விசுவாசமான சங்கமாக இருந்தால் நல்லதல்லவா” – இப்படிக்கேட்டார் ஓர் அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளரிடம் பி.வி.எஸ். முதலாளி. (ஆதாரம்: பிசினஸ் இந்தியா, மார்ச் – ஏப்ரல், 1986).

இதே கொள்கையின் அடிப்படையில் ஏகாதிபத்தியங்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையில் அடங்காத அளவு இயங்கி வருகின்றவன தான் தன்னார்வக் குழுக்கள்.

நாடு முழுவதும் ஆங்காங்கே சமீப சேவை உணர்வு உணர்ந்துகொண்ட அப்படியே அதிலிருந்து தோன்றியவை அல்ல இந்த அமைப்புகள். மாறாக உலக அளவில், மையப்படுத்தப்பட்ட முறையில் ஏகாதிபத்திய சிந்தனையாளர்களாலும், வல்லுநர்களாலும் நன்கு திட்டமிடப்பட்டு, பல ஆயிரம் கோடி டாலர் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு கட்டமைக்கப்படும் வலைப்பின்னலின் சிறு சிறு அங்கங்கள் தான் இந்த “தன்னார்வக் குழுக்கள்”

எங்கெல்லாம் சூரண்டலும், ஓடாக்குமுறையும் அவலவாழ்வும் தலைவிரித்தாட்கிறதோ அங்கெல்லாம் அவற்றுக்கு எதிராக மக்கள் இயக்கங்களும் அமைப்புகளும், மாற்போக்கு சிந்தனையுள்ள இளைஞர் எழுச்சிகளும் தோன்றும். அவை பாட்டாளிகளின் புரட்சி, தேசிய விடுதலை இயக்கங்களின் பால் ஈர்க்கப்படும் இயல்பே. ஆனால் அவற்றை இடமறித்துத் தம்பக்கம் ஈர்த்து, நிறுவனமயமாக்கிக் கொள்ளும் மாற்று மையங்களாகவே இந்த அரசு சாரா – தன்னார்வக் குழுக்கள் இயங்கி வருகின்றன.

அன்றாட வாழ்வில் ஆயிரத்தெட்டுப் பிரச்சினைகளிலும் அதிருப்தி, ஆத்திரமடைந்துள்ள மக்களின் உணர்வுகளை நெறிப்படுத்தி, பதப்படுத்தி, அதிகாரப்பீர்வ, சட்டவரம்புகுள் அவர்கள் செயல்பாடுகளை மூடக்கி வளைபதற்கு மாற்று அமைப்புகளும், வழிமுறைகளும், சித்தாந்த விளக்கங்களும் ஏற்படுத்தித் தந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு உலகின் மிகப்பெரிய சூரண்டல் – ஓடாக்குமுறையை ஏகாதிபத்தியமாக முன்னுக்கு வந்த அமெரிக்காவை “உலகின் மிகப்பெரிய கொடவை வள” என்னும் பீற்றிக் கொண்டு, அதன் புதிய காலனிய ஆதிக்கத்தை மீட்டிவைக்க

இந்தத் தன்னார்வக் குழுக்கள் பரிசுப் பயன்பட்டன.

அன்றைய அமெரிக்க அதிபர் ட்ரூமன், "உலகை சிவப்பு அபாயத்தில் இருந்து காப்பாற்றும் பொருட்டு" முன்வைத்து "அமெரிக்க அமைதிப் பேரரசு" திட்டத்தில் மனித நயம் நிறுவனங்கள், தன்னார்வக் குழுக்கள் முக்கிய இடம் பெற்றன. ஃபோர்டு அறக்கட்டளையோடு, கரே, வோர்டு விஷன் போன்றவையும் சேர்ந்து ஆண்டுக்குப் பலநூறு கோடிடாலர்கள் இந்த "சமீக சேவைக்காக" செலவிட்டன.

இவை நேரடியாகவும், பின்தங்கிய ஏழை நாடுகளின் கிராமப்புற வளர்ச்சி மற்றும் சமீக நல அமைச்சகங்களின் மூலமும் பல ஆயிரக்கணக்கான அரசு சாரா நிறுவனங்களாக நிறுவி, நிதியுதவி செய்து, கண்காணித்து இயக்கின. 1960களில் உலகம் முழுவதும் உள்ள அரசுசாரா நிறுவனங்களை ஒரு குடியின் கீழ் ஒருங்கிணைத்து ஜனீவாவைத் தலைமையகமாகக் கொண்ட சர்வதேச தன்னார்வக் குழுக்களின் கவுன்சில் நிறுவப்பட்டது. இதனுடன் ஏகாதிபத்திய ஆய்வு நிறுவனங்களும், சிந்தனையாளர் குழுக்களும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படத் தொடங்கின.

இப்போது அரசு சாரா நிறுவனங்கள், தன்னார்வக் குழுக்கள் இரண்டு மட்டங்களில் பணிபுரிகின்றன. ஒன்று நகர்ப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் நேரடியாக மக்களிடம் சென்று "சமீக சேவைகள்" புரிவது; இன்னொன்று பிரதானமாக நகர்ப்புறங்களில் தமது தலைமையகங்களை நிறுவி, படித்த அறிவுஜீவிப் பிரிவினரிடையே சமீகப் பொருளாதார அரசியல், பண்பாட்டு ஆய்வுகளை – பயிற்சி, கருத்தரங்குகளை நடத்துவது.

காலனிய காலத்திலும் அதற்குப் பிறகு சிலகாலமும் மதப் பிரச்சாரத்துடன் இணைத்து கல்வி – வலுவையாப்பது, சுகாதாரம் – சத்துணவு, கைத்தொழில்கள் என்று பலவற்றுே இலவசத் திட்டங்களை நடத்துவதே தன்னார்வக் குழுக்களின் பிரதானப் பணிகளாக இருந்தன.

ஆனால் 1960களின் பிற்பகுதியில் இந்தத் தன்னார்வக் குழுக்களின் செயல்பாடுகளுக்கு "முற்றிலும் புதிய கோட்பாட்டு அடிப்படைகள்" வகுத்துத் தரப்பட்டன. இனிமேலும் தன்னார்வக் குழுக்கள் மக்களுக்கான "இலவசத் திட்டங்கள்" மறக்கொள்ள வேண்டியதில்லை, அதற்கான அளவு வசதியும் கிடையாது. மக்கள் தமது காரிகைகளுக்காகவும் உரிமைக்காகவும் "பேராடும் வகையில் விழிப்புணர்வு பெறச் செய்வதும் அவர்களுக்கான செயற்பாட்டுக் குழுக்களை அமைப்பதும் தான் இனித் தன்னார்வக் குழுக்களின் பணியாக இருக்க வேண்டும் என்று உலக அளவில் முடிவு செய்யப்பட்டது.

தேவையில்லை.

அவற்றுக்கு மாற்று மையங்களாக இதோ அரசு சாரா, கட்சிசாரா, வர்க்கம் – அரசியல் சாரா நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன என "மாற்றுக்களை" வைப்பதுதான். இதன் மூலம் பால்டோ ரியர், பவுன் அலின்ஸ்கி, கிட்டியர்சி, சமேக்ஸ் போன்றவர்களின் கோட்பாடுகளை முன்வைத்து, மார்க்சிய சொற்களைப் பிரயோகிப்பது, பல்வேறு மக்கள் பிரச்சினைகளைக் கையிலெடுப்பதால் இந்த அமைப்புகள் இடதுசாரித் தோற்றம் தருகின்றன.

இந்த அமைப்புகள் தமது களப்பணியிலும் கிட்ட ஒருவித இரகசிய – சதிகார அணுகுமுறையைக் கையாள்வதால் அந்நிய உளவாளிகளும் நாசவலைக்காரர்களும் ஊடகவழிகளும், அதற்காக ஆட்களைத் தெரிவு செய்து கொள்வதற்கும் இவையனைத்தையும் பயன்படுகின்றன.

1960-களில் இருந்தே ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் புதிய காலனிய தேவையாகக் காக்மேக்கத்திய சமூகவியல், அரசியல், பண்பாட்டு சிந்தனையாளர்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் ஆய்வுக் கழகங்கள் கீழைநாடுகளின் தமது சகாப்த நிறுவனங்களிடம் இணைந்து கம்யூனிய சித்தாந்தத்துக்கு எதிராக "புரட்சிகர மாற்றுக்களை" உருவாக்கும் பணியில் இறங்கினர்.

"இடது – வலது, முற்போக்கு – பிற்போக்கு என்கிற சித்தாந்த வேறுபாடுகள் அடிப்படையில் தீர்வுகள் முன்வைக்கப்படுவது இனிமேலும் அவசியமில்லை என்பதை முன்வைக்கும் "சித்தாந்தத்தின் முடிவு" மூலிய கருத்தாக்கங்கள் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டன. பிரான்சிஸ் புகையோமாவின் "வரலாற்றின் முடிவு" என்கிற கோட்பாடு பிறகு வந்தது.

வர்க்கம், வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் வர்க்க சித்தாந்தக் காலகட்டம் இனிமேலும் சாத்தியமில்லை, காலாவதியாகிவிட்டது என்று ஏகாதிபத்திய சித்தாந்தவாதிகள் பிரச்சாரம் செய்தனர். இவர்கள் "ஸ்டாலினிசம்", "மரபுவழி மார்க்சிசம்" என்பதாகக் கற்பனை செய்து கொண்ட தத்துவத்தையும் போலிக் கம்யூனிஸ்டுகளின் சமரச செயல்பாடுகளையும் முன்னிறுத்தி மார்க்சிய – லெனினிய சித்தாந்தத்தின் மீதே அவதூறு பரப்பினர்.

புறநிலையதார்த்தத்தில் ஏற்பட்டவரும் மாற்றங்களை முன்னிறுத்தி மார்க்சிய லெனினியத் தைச் சமூகமடைப்பதுவதாகப் புளூகினர்; மார்க்சிய – லெனினியக்

கோட்பாடுகள் ஐரோப்பிய மூலக்கோட்பாடுகள் மட்டுமே ஆய்வுக்கொடுத்துக் கொண்டது என்றும் தாம் மண்ணைக் கறை மார்க்கியம் படைப்பதாகவும் சொல்லி அதைப் பகுதியாகவோ, மூலக்கோட்பாடுகளாகவோ நிராகரிக்கும்படி துண்டினர்.

தாம் மார்க்கியப் புரட்சியாளர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டோர் மூலக்கோட்பாடுகள் – மூலக்கோட்பாடுகள், இளமை மார்க்கியம் – மூலக்கோட்பாடுகள், ஐரோப்பிய கம்யூனிசம், அந்நியமாதல், இரத்தவியல், நவீனத்துவம், அமைப்பியல் வாதம், புதிய இடது சிந்தனைகள் போன்ற பல பிறழ்வுக் கோட்பாடுகளையும் தத்துவங்களையும் பரப்பினர். இதற்காக சார்த்தர், கிராம்சி, மார்க்சியம், அல்தீஸ்யர், கமெய், பிராங்க்ஃபர்ட் சிந்தனையாளர்கள் போன்றவர்களை “மார்க்கியக் கோட்பாட்டாளர்”களின் படைப்புகளைக் கடத்தி வந்தார்கள்.

இவர்களின் நோக்கமெல்லாம் ஒன்றுதான். மார்க்சிய – லெனினியம், வர்க்கம், வர்க்கப் போராட்டம் ஆகியவற்றுக்கு மாற்றாக வர்க்க சமரசத்தையும் பல்வேறு வகை திரிபுகளையும் முன்வைத்து மார்க்சிய லெனினியத்தின் மீதும், புரட்சிகர அமைப்புகளின் மீதும், பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தின் மீதும் பரந்துபட்ட மக்களை நம்பிக்கை இழக்கச் செய்வதே, பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்பது உண்மையில் கட்சியின் தனிநபரின் சர்வாதிகாரம், எல்லாவற்றையும் உற்பத்தி பொருளாதாரம், வர்க்கம் என்று குறுக்கிச் சுருக்கிப் பேசும் வறட்டுத்தனம் என்று மூத்திரை குத்தி கொச்சைப்படுத்தி அதை நிராகரிக்கத் துண்டுவதே.

இந்திய அரசு சாரா நிறுவனங்களின் சித்தாந்த குரூபினி கோத்தாரி, மார்க்சியம் – தொழிலாளி வர்க்க சித்தாந்தம் வழக்கிழந்து விட்டது என்று வாதம் புரிந்து வந்தார். “உலகத் தொழிலாளி வர்க்கம் ஒன்றுபடுவதற்கு பதில் சர்வாதேச நடுத்தர வர்க்கமே தனது விடுதலையைப் பற்றிய உணர்வுகளைக் கொண்டதாக மாறிவருகிறது” என்று இவர் பிரகடனம் செய்தார்.

இவரும் பிற அரசு சாரா நிறுவன சித்தாந்திகளும் அப்போது வாதிட்டது என்னவென்றால் கம்யூனிசக் கட்சியால் தலையைத் தாங்கப்படும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்துக்குப் பதிலாக உணர்வுப் பட்டப் பட்ட நடுத்தர வர்க்கத் தொழில் முறைத் தலைவர்களால் கட்சிசாரா அரசியல் நிகழ்ச்சிப் போக்கில் மக்கள் திரளால் வழிநடத்தப்படும் இயக்கம் கட்டியெழுப்பப்படவேண்டும் என்பதுதான்.

“நடவடிக் கைக் குழுக்களை உருவாக்கி, இயக்கும அடிமட்டக் களப் பணியிலுள்ள அரசுசாரா நிறுவனங்கள், தன்னார்வக் குழுக்கள் வணைத்துமானால் ஊடகுவல், உளவு, சதி, நாசவலை, மக்கள் இயக்கங்களை சீர்குலைவு செய்வது போன்றவற்றுக்குப் பயன்படுத்துதப்படலாம். அத்தகைய அமைப்புகளை அம்பலப்படுத்துவதும் எதிர்ப்பதும் சரிதான்.”

“ஆனால் சி.பி.ஆர்.ஏ., ஐ.எஸ்.ஐ., ஐ.பி.யாஸ், மிட்ஸ், சாமிநாதன் ஃபவுண்டேசன் போன்ற ஆவணப் பராமரிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான அரை அரசு சார் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள், தன்னார்வக் குழுக்கள், அந்நிய நிதியுதவி பெற்ற பல்கலைக் கழக அரங்கங்கள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல. விவரங்களை சேகரிக்கவும் ஆய்வுகளை நடத்தவும் முற்போக்கு இயக்கத்தவரும் பயன்படுத்துதலாம்” என்று அவற்றுடன் தொடர்புடைய பலரும் நியாயம் கற்பிக்கின்றனர்.

களப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள தன்னார்வக் குழுக்கள் நேரடியாக மக்கள் முன் வலை செய்வதால் இன்றோ நாளையோ அம்பலப்பட்டுப் போவது சாத்தியம். ஆனால் ஆராய்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள் தங்கள் அடையாளம், பணிகளை மறைத்துக் கொண்டு, அரசுக்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் சவேசை செய்பவை, மிகவும் ஆபத்தானவை.

அரசு சாரா தன்னார்வக் குழுக்களின் பணிகளை மதிப்பீடு செய்து கண்காணிப்பது; பல்வற்று சமீக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டுப் போக்குகளைப் பற்றிய விவரங்கள் சேகரித்து, ஆய்வு செய்து அறிக்கைகள் சமர்ப்பிப்பது, அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களுக்குத் திட்டப் பணிகளைப் பரிந்துரை செய்வது போன்ற வலைகளை இந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் செய்கின்றன.

உதாரணமாக, இந்தியாவிலுள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான நில் மீலக்கற்று (ஜீன்ஸ்)களைக் கடத்திக் கொண்டு போய் ஏகாதிபத்திய பன்னாட்டு விதை, உரம், பிச்சி மருந்து, இரசாயன ஊக்கி உற்பத்தித் தொழில்கள் புரியும் பன்னாட்டு தசேங்கடந்த தொழில் நிறுவனங்களுக்கு விற்பது முதல் நாட்டுப்புற கலை – இலக்கிய மரபுகளைக் கொள்ளையிடுவது வரை சாமிநாதன் ஃபவுண்டேசன் செய்கிறது.

இதபோல மொழி, மரபுகள், தொற்று நோய்கள் பரவாதல், சிறுவர் – கொத்தடிமை உழைப்பு போன்ற பல ஆராய்ச்சிகளும் ஏகாதிபத்திய பன்னாட்டு தசேங்கடந்த தொழிற்கழகங்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. இவையெல்லாம் எப்படி அவற்றின் தொழில்களுக்கும் அரசியல் பொருளாதாரத் திட்டமிடுதலுக்கும், இந்த நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் எதிராக எப்படிப் பயன்படுகின்றன என்பது நேரடியாகத் தெரிவதில்லை.

கூறிப் பாக, ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கம், மறுகாலனியாக்கம் என்ற கொள்கையின் கீழ் தாராளமயமாக்கம், தனியார்மயமாக்கம் ஆகிய கட்டுமான மறுசீரமைப்புத் திட்டத்தில் இத்தகைய நிறுவனங்கள் மலேசியப் புதிய தகவல்களைப் பெற்றுள்ளன.

கட்டுமான மறுசீரமைப்புத் திட்டங்களால் உலகின் பல நாடுகளில் பஞ்சம் – பசி – பட்டினிச் சாவுகள், ஆலகைகள் மீட்டி வலையை இழப்பது – வலையில்லாத திண்டாட்டம் பன்மடங்கு பெருகி பரந்துபட்ட மக்கள் ஆத்திரமும் கோபமும் கொண்டுவந்த இந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் போராட்டத்தில் கிளர்ந்தெழுவதை திசை திருப்புவதற்கு அரசு சாரா நிறுவனங்கள் முக்கியக் கருவிகளாகப் பயன்படுகின்றன.

80 நாடுகளின் அரசு சாரா நிறுவனங்களுக்குப் பல ஆயிரம் கோடி நிதியுதவி செய்து, "பசி, உலக வறுமையின் அடிப்படையைக் காரணங்கள் கூறித்து விவாதங்கள் புரியவும், ஒரு பொதுத்துறை தனியார் வளர்ச்சி உதவித் திட்டத்துக்கான தொகுதியை விரிவுபடுத்தவும், உறுதியிட்டவரும், இந்த வளர்ச்சித் திட்டக் கல்வியில் ஈடுபடும் நிறுவனங்களின் வலைப்பின்னலை வளர்க்கவும் அமெரிக்க சர்வதேச வளர்ச்சிக்கான நிறுவனம் பணியாற்றியது. (வளர்ச்சிக்கான வழிகாட்டும் கல்வித் திட்ட உதவிகள், 1987 பொருளியல் ஆண்டு அறிக்கை)

கட்டுமான மறுசீரமைப்புத் திட்டத்தில் அரசுகளின் பங்கு – பாத் திரங்களால் வட்டிவிட்டு அதற்கு மாற்றாக "சமீகப் பங்குதேடு" "அடிமட்டத் திட்டமிட்தல்" "வளர்ச்சியில் பங்குதாரர்கள்" என்ற பெயரில் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் ஈடுபடுகின்றன. சமீக நலப்பணிகளுக்கு இனியும் அரசு அதிகாரப்பூர்வ சட்டப்பூர்வ அமைப்புகள் பொறுப்பல்ல; அவை மக்களின் சொந்தப் பொறுப்பானது என்பதையே – பழியை மக்கள் மீது தீர்மானிப்பதுதான் இதன் நோக்கம்.

அவையாற்றும் பொருளாதாரத்திட்ட உருவாக்கங்கள் – வரவு செலவுத் திட்டங்கள், மாற்றுப் பொருளாதார உச்சி மாநாடுகள் நடத்துகின்றன. ஐ.எம்.எஃப் – உலக வங்கி ஆகியவை இணைந்து நடத்தும் ஆண்டுகட்டடங்களுக்குப் "போட்டி"க் கட்டடங்கள் நடத்துகின்றன. சமீகமயமாக்குதற்குத் தகுந்த பாரிய மதிப்புகளின் அடிப்படையிலான மாற்றுப் பொருளாதார வளர்ச்சித் தொடர்ந்து நீடித்து நிற்கும் வாய்ப்புடைய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மீட்டம் கட்டுமான மறுசீரமைப்பு, உலகமயமாக்குதலை எதிர்ப்பதாக நாடகமாடுகின்றன.

ஆனால் இந்த அரசு சாரா நிறுவனங்கள் இயங்குவதற்கே கட்ட அதே ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்கள் தாம் நிதியுதவி செய்கின்றன. அதனால்தான், இந்த அரசு சாரா

Written by தமிழ்நாடு

Wednesday, 15 August 2012 12:48 -

நிறுவனங்கள் இயங்கும் எல்லா நாட்களிலும் அரசியல் – பொருளாதார நெருக்கடிகள் மலேமும் மலேமும் முற்றி மீளமுடியாத கட்டத்தை எட்டிய போதும், இந்த நாட்களில் அரசியல் வாழ்வில் பண்பாட்டுச் சீரழிவும், கிரிமினல் மயமாவதும், இலஞ்ச ஊழலும் தலைவிரித்தாடிய போதும், அந்தந்த நாட்டு அரசுகளைத் தகர்ப்பது, ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது பற்றி இந்த அரசு சாரா நிறுவனங்கள் தப்பித் தவறி மலேமூந்த வாறியாகக் கட்ட மிச்சு விடுவதே கிடையாது.

”மதபோதனையோ, மத மாற்றமோ கண்காணிப்பும் கிடையாது. ஏராளமான ஆய்வு வசதிகளும், நிதியும் கணிசமான ஆள் பலமும் உள்ள அரசு சாரா – தன்னார்வக் குழுக்களை ஏன் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது, திறந்த மனதுடன் இருக்கும் தங்களிடம் ஒரு உரையாடலை ஏன் நடத்தக் கூடாது” என்று புரட்சி சக்திகளுக்கு இந்தக் குழுக்கள் துண்டில் வீசுகின்றன. நடுத்தர வர்க்க ஊசலாட்ட நபர்கள் ஓடிப் போய் அந்தத் துண்டிலைக் கவ்விக் கொள்கின்றனர்.

புரட்சிகர அறிவுஜீவிகளைக் கூட நிரந்தர உரையாடலில் நிறுத்தி வைப்பதுதான் அக்குழுக்களின் நோக்கம். புரட்சியின் மீதும் கட்சியின் மீதும் ஐயவாதத்தை விதைத்து சயெலிழக்க வைப்பதுதான் அவற்றின் இலக்கு.

இறுதியாக, அவை அரசு சாரா நிறுவனங்கள் என்று தான் சொல்லிக் கொள்கின்றனவோ தவிர அரசு எதிர்ப்பு நிறுவனங்கள் அல்ல என்கிற ஒரு உண்மையே போதும், – அவை மண்குதிரைகள் தாம் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு!

புதிய கலாச்சாரம், மே 1997.